

DZIENNIK URZĘDOWY ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŁÓDZI

Nr 2

Łódź, dnia 15 czerwca

1946

T R E Ś Ć :

Statuty

1. Statut o podatku hotelowym na rzecz Gminy Miejskiej Łódź, zatwierdzony uchwałą Miejskiej Rady Narodowej w Łodzi Nr 167 z dnia 3 kwietnia 1946 roku.
 2. Statut o poborze powszechnej daniny na cele zdrowotności publicznej na terenie m. Łodzi w 1946 roku, zatwierdzony uchwałą Miejskiej Rady Narodowej w Łodzi Nr 173 z dnia 3 kwietnia 1946 roku.
-

S T A T U T

o podatku hotelowym na rzecz Gminy Miejskiej Łódź,

zatwierdzony uchwałą Miejskiej Rady Narodowej w Łodzi Nr 167 z dnia 3 kwietnia 1946 r.

Na podstawie art. 7 p. 4 (b) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454) pobiera się na rzecz Gminy Miejskiej Łódź podatek hotelowy według zasad następujących:

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są lokale lub ich części w znajdujących się na terenie m. Łodzi hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych, gospodach, zajazdach itp. przedsiębiorstwach o charakterze hotelowym.

§ 2.

Podatek obciąża osoby zajmujące lokale lub ich części, podlegające podatkowi według paragrafu poprzedzającego.

§ 3.

1. Od podatku wolne są lokale lub ich części, zajęte przez;

- a) posłów do Krajowej Rady Narodowej i przedstawicieli Rządu;
- b) wojskowych, funkcjonariuszów państwowych i komunalnych, o ile osoby te delegowane zostały do m. Łodzi lub okolic w celach służbowych;
- c) akredytowanych przy Rządzie Rzeczypospolitej przedstawicieli państw obcych oraz inne osoby, którym przysługuje zwolnienie od danin publicznych na podstawie prawa międzynarodowego lub na zasadzie specjalnych umów międzypaństwowych;
- d) młodzież uczęszczająca do szkół w Łodzi;
- e) właścicieli danych przedsiębiorstw o charakterze hotelowym lub członków najbliższej rodziny (krewnych wstępnych i zstępnych), znajdujących się na ich wyłącznym utrzymaniu;
- f) personel danych przedsiębiorstw o charakterze hotelowym.

2. Zarządowi Miejskiemu w poszczególnych wypadkach, zasługujących na specjalne uwzględnienie, przysługuje ponadto prawo stosowania ulg i zwolnień od podatku.

3. Osoby, którym przysługuje zwolnienie od podatku, prócz posłów, przedstawicieli Rządu i wojskowych, obowiązane są w ciągu 2 dni od chwili zajęcia lokalu, pod rygorem utraty przysługującego im prawa, przedstawić osobiście lub za pośrednictwem oddającego lokal, Wydziałowi Podatkowemu Zarządu Miejskiego dowody, uzasadniające ich prawo.

§ 4.

1. Podatek wynosi 3% sumy należności za wynajem lokalu wraz z meblami, pościelą, oświetleniem, opałem i innymi dodatkowymi

świadczeniami, objętymi ogólną ceną wynajmu według obowiązującego i zgłoszonego w Wydziale Podatkowym Zarządu Miejskiego cennika.

Opłat za usługi, pobieranych w stosunku procentowym do ceny najmu, opłaty za kąpiel w łazience ogólnej, opłat za korzystanie z telefonu głównego, opłat za rozmowy telefoniczne międzymiastowe oraz opłat za inne dodatkowe świadczenia, nie w kalkulowanych w ogólną cenę wynajmu lokalu, nie dolicza się do podstawy wymiaru podatku.

2. W razie wynajęcia pokoju (lokalu) poniżej ceny, określonej w cenniku, przez przedsiębiorstwo hotelowe, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, umożliwiające należytą kontrolę rzeczywistych wpływów, podatek pobiera się od rzeczywistej ceny najmu pokoju (lokalu). W przedsiębiorstwach, nie prowadzących takich ksiąg lub w których stwierdzone zostały uchybienia bądź też nadużycia w księgowaniu podatku, podatek ten pobiera się wyłącznie w stosunku do cen cennikowych.

3. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z chwilą zajęcia przez gościa lokalu lub jego części, kończy się z chwilą opuszczenia lokalu.

§ 5.

1. Za wpływ podatku odpowiada oddający lokal w najem (właściciel lub dzierżawca przedsiębiorstwa o charakterze hotelowym), na którym ciąży obowiązek zainkasowania podatku przy opłaceniu rachunku przez gościa.

2. Odpowiedzialność za wpływ podatku rozciąga się również na te wypadki, gdy oddający lokal w najem, pobierając swą należność nie zainkasował podatku hotelowego, lub też nie otrzymując od gościa należności zarówno z tytułu wynajmu, jak też i z tytułu podatku, zaniedbał zawiadomić Zarząd Miejski o tym fakcie w terminie najpóźniej dziesięciodniowym po opuszczeniu lokalu przez gościa.

3. Wszelkie wiadomości o osobie, obowiązanej do zapłaty podatku, niezbędne przy poszukiwaniu należności, oddający lokal w najem winien komunikować Zarządowi Miejskiemu.

§ 6.

1. Osoby, odpowiedzialne za pobór podatku, winny wnosić zainkasowane i należne Zarządowi Miejskiemu sumy do Kasy Miejskiej dwa razy każdego miesiąca: do dnia 5 za drugą połowę ubiegłego miesiąca i do dnia 20 za pierwszą połowę bieżącego miesiąca, przedstawiając równocześnie w Wydziale Podatkowym Zarządu Miejskiego według ustalonych wzorów specjalne wykazy lokali, zajętych w okresie sprawozdawczym.

2. W wypadku niepobrania podatku winny być w wykazie usprawiedliwione (np. podanie Nr Nr legitymacji poselskich, przedstawicieli Rządu, wojskowych, wskazanie Nr Nr zaświadczeń Wydziału Podatkowego, stwierdzających zwolnienie od podatku itp).

§ 7.

Oddający lokale w najem, obowiązani są wywiesić na widocznym miejscu w każdym odnajmowanym lokalu lub jego części cenę najmu, zaopatrzoną przez Wydział Podatkowy Zarządu Miejskiego klauzulą zgodności z obowiązującym cennikiem.

§ 8.

Za wykonanie czynności, związanych z wymiarem i poborem podatku, oddający lokale w najem zatrzymują 3% (trzy procent) kwot zainkasowanych tytułem podatku.

§ 9.

Celem kontroli poboru podatku przysługuje Zarządowi Miejskiemu prawo żądania przedstawienia sobie ksiąg rachunkowych, meldunkowych, odpisów rachunków oraz wszelkich innych dowodów, jak również prawo delegowania urzędników dla zebrania danych na miejscu i wglądu do ksiąg i dowodów.

§ 10.

1. Wymiar niezainkasowanego podatku hotelowego, gdy nie ma zastosowania przepis § 6 p. 2 niniejszego statutu, uskutecznia Zarząd Miejski, powiadamiając o tym osobę, obowiązującą do zapłaty podatku, przez doręczenie nakazu płatniczego.

2. Wymierzony podatek płatny jest w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu.

§ 11.

1. Od orzeczeń w przedmiocie wymiaru podatku przysługuje płatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (D. U. R. P. z 1936 roku Nr 62, poz. 454).

2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku we właściwym terminie.

§ 12.

1. Nieuiszczony we właściwym terminie podatek ściągnięty zostanie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych na podstawie obowiązujących przepisów prawnych przyczym winni niewpłacenia zainkasowanego podatku zostaną pociągnięci do odpowiedzialności sądowej z art. 262 K. K.

2. W wypadkach, przewidzianych w § 10 niniejszego statutu, odsetki za zwłokę liczone będą, poczynając od dnia następnego po opuszczeniu lokalu przez gościa.

3. Każda kwota, wpłacona po terminie płatności dobrowolnie bądź w drodze przymusowej, zarachowana zostanie w części na podatek, w części zaś na odsetki, przypadające od kwoty, zarachowanej na podatek.

§ 13.

Wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządko-

wej do wysokości zł. 345,90, zgodnie z art. 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 roku Nr 62, poz. 454), o ile nie będą mieć zastosowania przepisy art. art. 62—66 teje ustawy.

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze z dniem ogłoszenia w „Dzienniku Urzędowym Zarządu Miejskiego w Łodzi”.

Łódź, dnia 12 czerwca 1946 r.

Za Prezydenta Miasta

(—) Kazimierz Gallas

Wiceprezydent Miasta

Łódź jest jednym z najbardziej zaniedbanych pod względem sanitarnym miastem. Brak dostatecznej ilości niezbędnych urządzeń sanitarnych, brak należyście rozbudowanej sieci ambulatoryjnej, brak dostatecznej ilości przedszkoli i stacji opieki nad matką i dzieckiem, brak niezbędnych urządzeń szpitalnych przyczynia się w znacznym stopniu do niskiego stanu zdrowotności mieszkańców miasta.

Brak dostatecznej ilości zakładów kąpielowych, zakładów dezynfekcyjnych, kąpielisk letnich, ogródków jordanowskich, zielenców, boisk sportowych, przyczynia się do zwiększonej chorobowości w mieście. Z drugiej strony miasto, przejąwszy na siebie zarząd wszystkimi niemal szpitalami, z których większość była do 1939 roku własnością prywatną, oraz rozbudowując sieć przychodni i ambulatoriów stanęło przed koniecznością uspołecznienia lecznictwa. Nikiłość środków finansowych stoi na przeszkodzie w rozwinięciu tych zamierzeń. W celu jak najszybszego zrealizowania postulatów powszechnego lecznictwa i podniesienia zdrowotności publicznej w mieście ustanawia się na podstawie art. 30 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 roku Nr 62, poz. 454) na rzecz Gminy Miejskiej Łódź, jednorazową powszechną daninę na cele zdrowotności publicznej.

S T A T U T

o poborze powszechnej daniny na cele zdrowotności publicznej na terenie m. Łodzi w 1946 r., zatwierdzony uchwałą Miejskiej Rady Narodowej w Łodzi, Nr 173 z dnia 3 kwietnia 1946 r.

§ 1.

Obowiązkowi płacenia powszechnej daniny na cele zdrowotności publicznej podlegają wszyscy zarobkujący mieszkańcy m. Łodzi powyżej lat 18, mający miejsce zamieszkania na terenie m. Łodzi w dniu uprawomocnienia się niniejszego statutu, oraz przedsiębiorstwa prywatne, prawno-publiczne, państwowe oraz zrzeszenia i instytucje o charakterze zarobkowym, położone na terenie m. Łodzi w dniu uprawomocnienia się niniejszego statutu.

§ 2.

Uprawnionym do wymiaru i poboru powszechnej daniny na cele zdrowotności publicznej jest Zarząd Miejski w Łodzi.

